

Mint a szél!

„A szél fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és hova megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.” János 3:8.

Nagyon nehéz dolgunk van, mikor Pünkösd ünnepére készülünk, mert nem nagyon tudjuk, mi is ez az ünnep. Jó, tudjuk, hogy a Szentlélek eljövételének a napja, meg hogy Húsvét után 50 nappal van, de mit jelent ez? Micsoda vagy kicsoda a Szentlélek? Hogyan lehet ünnepelni Pünkösdöt? Nincs mákos beigli, nincs csokitojás, locsolkodás, még a Reszkessetek betörőket sem adják a tévében...

Jézus ismeri az embert, tudja, hogy nehéz nekünk megérteni Isten csodálatos világát, ezért gyakran egyszerű képeket fest a szemünk elé, hogy valamit felfogjunk annak a gazdagságból. Mikor a Szentlélekről beszél, a szélhez hasonlítja. És valóban, ha belegondolunk, a Szentlélek olyan, mint a szél. A héber és a görög nyelv ugyanazt a szót használja a kettőre: szél és lélek, ha tudnánk ezeken a nyelveken, akkor még egy kis szójátékban is gyönyörködhetnénk. Na, de a szelet azt ismerjük mi is, a kép számunkra is teljesen érthető. Milyen a szél?

1. Láthatatlan. Nem látod a szelet, nem tudod megfogni, de a hatását érzed, látod a fák mozgásán, a folyó hullámain, látod, hogyan munkálkodik. Így vagyunk a Szentlélekkel is. Nem láthatod, nem tudod megfogni, de érzed a munkáját magadban és körülötted. Gondolkodtál már rajta, miért van lelkiismeret-furdalásod? Hogy miért fáj neked is, ha valakit megbántasz? Mert Isten munkálkodik Szentlelke által. Isten azt szeretné, ha elrendeznénk konfliktusainkat, hogy bocsánatot kérjünk és megbocsássunk. És ha ezt meg tudjuk tenni, az is a Szentlélek munkája.

2. Nem tudod, honnan jön és hová megy. Sok fontos dolgot tudunk már a szélről, de azt még a tudósok sem tudják, hogy honnan indul a szél, és hogy meddig jut, hogy milyen erősségű lesz. Jó lenne olykor elterelni a szelet, de irányítani sem tudja az ember. Istent sem lehet irányítani, nem kiszámítható, nem befolyásolható. Ő sokkal nagyobb, gazdagabb, mint mi el tudnánk képzelni. Hogyha nem is értjük mindig, hogy mit miért tesz, egyben azonban biztosak lehetünk: nagyon szeret bennünket, és ami történik, a javunkat szolgálja.

3. Hihetetlenül nagy ereje van. Vihar idején fákat csavar ki, akár még házakat is romba tud dönteni. Akit a Szentlélek ereje megérint, azt magával ragadja, felemeli, és viszi magával. Na, nem úgy, mint egy hurrikán, ami pusztít, hanem azért, hogy irányba állítson, hogy megmutassa az életed célját.

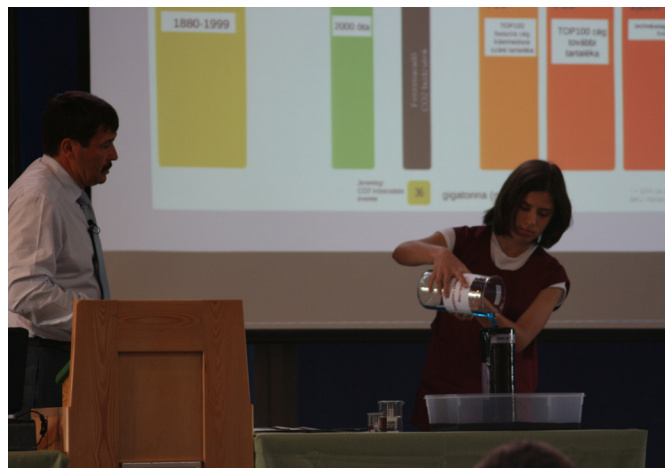
Mi a dolgod, ha Isten Szentlelke megérint? Bontsd ki a vitorlákat, és engedd, hogy magával ragadjon! Nyisd ki a szíved, hallgasd Isten szavát (istentiszteleten, áhítaton), beszélj vele (imádságban), figyelj nagyon, és csodákat fogsz látni. Figyelj, és meglátod, milyen nagyon szeret Téged Isten, és nem hagy el Téged, hordoz örömben, bánatban, minden napon a világ végezetéig.

(A 2018. május 14-i hétkezdő áhítat alapján írta Harmathy Ágota)

Áder János tartott előadást a vízválságról és a klímaváltozásról a Szentendrei Református Gimnázium diákjainak

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma harmadik alkalommal hirdette meg a Fenntarthatósági Témahetet, amelynek célja, hogy a fiatalok figyelmét ráirányítsa a környezetvédelem fontosságára, és érzékeltesse a felnövekvő generáció felelősségét, lehetőségeit a környezeti erőforrások tudatos használata és védelme terén. Az április 23-27. között zajló programsorozat fővédnöke Áder János köztársasági elnök volt, aki a Szentendrei Református Gimnázium diákjainak tartott rendkívüli tanórát a vízválság és klímaváltozás okairól, hatásairól és a megelőzés lehetőségeiről.

A fenntarthatósági témahét kiemelt alkalma volt az a környezettudatos gondolkodást, a környezeti események és azok hosszú távú hatásainak, összefüggéseinek megértését is segítő interaktív tanóra, amelyet Áder János köztársasági elnök tartott április 24-én a vízválságról és a klímaváltozásról a Szentendrei Református Gimnázium diákjainak. Az előadás közérthetően, szemléletes kísérletekkel, a világ nagy környezeti kihívásait bemutató vetítéssel, kvízversennyel gazdagítva járta körül a klímaváltozás korántsem könnyed kérdéseit. Ahogy az államfő előadásában fogalmazott: a szemünk előtt bontakozik ki a „víz drámája”: a kevés víz, a sok víz és a szennyezett víz problémája. A kevés víz okainak és következményeinek illusztrálására Fokváros példáját hozta: a klímaváltozás, a drasztikus mértékű urbanizáció, a megnövekedett vízigényt kielégíteni képtelen víztároló-kapacitás, valamint az elmaradt intézkedések hogyan vezetnek végül komoly társadalmi, gazdasági, egészségügyi problémákhoz. Mint figyelmeztetett, viszonylag rövid időn belül súlyos vízellátási problémák lehetnek számos megapoliszban; meglepő módon a veszélyeztetett városok sorában ott van Tokió vagy akár London is. A látványos tanóra kitért többek között a drasztikus mértékben zsugorodó nagy tavak vagy az esőerdők kiirtásával megváltozott ökoszisztéma visszafordíthatatlan folyamataira is. A „sok víz” kapcsán pedig rámutatott a felgyorsuló hidrológiai ciklus drámai, sokszor nem várt világ-gazdasági hatásaira, valamint az óceánokon lebegő, kontinensnyi méretű műanyag hulladék-szigetek és a természetbe kerülő tisztítatlan ipari és kommunális szennyvíz súlyos ökológiai következményeire is. Mint Áder János elmondta: a klímaváltozás 80 százaléka a vízválságon keresztül válik érzékelhetővé. Míg a múlt század kérdése az volt, hogy lesz-e elegendő olajunk, a 21. század kérdése már az, hogy lesz-e elegendő vizünk. Az elkövetkező évtizedeket ezek a problémák fogják meghatározni, és mindnyájunk személyes felelőssége is, hogy a magunk területén cselekedjünk. A Szentendrei Református Gimnázium a fenntarthatóságra nevelésben maga is élen jár. A természettudományos tantárgyak keretében évek óta számtalan módon kapcsolódnak a környezetvédelemhez, valamint rengeteg projekt, tanulói kutatómunka, tehetséggondozó verseny, pályázat irányul a területre, és infrastrukturálisan is nagy hangsúlyt fektetnek a környezetvédelemre.

„Érezzük az áprilisi hőséget, hiányoljuk a decemberi havat. Mindnyájan látjuk, hogy valami megváltozott – mondta a rendhagyó tanórát követően Földi János, a gimnázium igazgatója. Mint fogalmazott: bár a fiatalok érzékenyek a fenntarthatóság kérdésére, segíteni kell, hogy ebben minél tudatosabbakká váljanak. – Az előadást követő beszélgetések is megerősítették annak óiási jelentőségét, hogy iskolánk diákjai nem a megszokott keretek között hallhattak a témáról, hanem az ország legfőbb közjogi méltósága tolmácsolásában, aki maga is szakértője, elkötelezett szószólója a környezetvédelemnek – tette hozzá az igazgató. – A Biblia szavait idézve: Isten pedig fogta az embert, és az Éden kertjébe helyezte, hogy művelje és őrizze (1Móz 2,15). Kétségkívül feladatunk és felelősségünk van e téren. Kaptuk, és tesszük, amit tudunk: műveljük és őrizzük.”

<http://www.parokia.hu/v/15370/>

Kolos Emőke

Fenntarthatósági Témahét 2018

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma idén immár harmadszor hirdeti meg az iskolák számára a Fenntarthatósági Témahetet. Környezetünk védelme érdekében elengedhetetlen, hogy gondoljunk a fenntarthatóságra is, hiszen ellentétben azzal, amit az iparosodás elején gondoltak, miszerint a nyersanyagaink korlátlan mértékben állnak rendelkezésre, mára már bebizonyosodott, hogy ha fejlődést szeretnénk, akkor a fenntarthatóság megkerülhetetlen téma lesz, hacsak nem akarjuk magunk alatt pusztítani a Földet. Az idei témahétre több rendezvényt is sikerült szerveznünk. Itt volt dr. Róka András főiskolai docens, aki a hetedikeseket varázsolta el az égés kémiájával. Itt volt Áder János köztársasági elnök úr is, aki több iskola pályázatából választotta a mi iskolánkat, hogy a világot sújtó vízügyi problémákba avasson be egy kicsit minket. Iskolánk egy kis küldöttsége látogatást tett a Paksi Atomerőműben.

A témahéten kiemelt szerepet kapott két hulladékgyűjtési akció is: papírt és e-kütyüket gyűjtöttünk. Mindkét akció sikeresnek mondható. Az e-kütyükből mintegy kétszáz darab gyűlt össze egy hét alatt. A behozott eszközökért kuponokat lehetett gyűjteni, amelyen található kódot a pontvelem.hu oldalon lehetett regisztrálni és cserébe értékes eszközöket vásárolni. Nagyon sokan érdeklődtek, hogy más elektronikai hulladék gyűjtésére van-e lehetőség. Sajnos ebben az akcióban ilyen nem volt, de a következő tanévre ötleként már felmerült egy átfogóbb elektronikai hulladékgyűjtés terve is.

Igazi sikernek könyvelhetjük el az iskolai papírgyűjtést is. Ennek sikeres lebonyolításában a 8.a osztály is aktívan kivette a részét. Amikor ők nem tudtak lejönni segíteni (latin vizsgára készültek), a 9.a osztály volt segítségemre. Ezúton is köszönöm mindkét osztálynak a hathatós segítséget. Iskolai szinten mintegy három és fél tonna papír gyűlt össze az iskola belső parkolójába telepített konténerbe. A legszorgalmasabb gyűjtő az 5.a osztály lett, de kiemelkedő teljesítményt nyújtott az 5.b, a 6.a, a 8.a és a 9.b osztály is. Ezeket az osztályokat a pontos mérlegelési adatok megérkezésekor jutalomban részesítjük majd. Bízom benne, hogy a témahét itt felsorolt és a felsorolásból kimaradt egyéb mozzanataiból sokan találtak valamit, ami nekik szólt, és felhívta a figyelmet környezetünk, a teremtett világ megóvásának fontosságáról.

A jövő tanévben folytatjuk!

-fa-

Ahonnán az elektromos áram energia (majdnem) fele származik, avagy tanulmányi kirándulás a Paksi Atomerőműnél

Nem, nem elírás és nem is sajtóhiba. A címben szereplő idézet „ahonnán az áram fele származik” a Paksi Atomerőmű honlapján található. De ha pontosak akarunk lenni, akkor, amit Paksról kapunk, az nem az áram, hanem az energia, és nem a fele, hanem jelenleg annál egy kicsivel kevesebb (~ 40 %). Az idei tanévben a Fenntarthatósági Témahét szervezése közben merült fel az ötlet, hogy 2017 májusában ellátogathatnánk Magyarország egyetlen atomerőművéhez. A terv megvalósult, és az év végi vizsgák izgalmaikat magunk mögött hagyva, május 9-én reggel nyolc órakor, 35 diákkal és 2 tanárral a fedélzetén indult útjára az iskola által bérelt busz. A résztvevők többsége 11 évfolyamos volt, akik már tanultak, a többiek pedig 10. évfolyamosok voltak, akik majd jövőre fognak tanulni az erőmű működési elvéről.

Számomra két dolog miatt volt emlékezetes ez a kirándulás. Az első a Látogatóközpont előtti kis szoborpark, ami az első atomreaktor 1942-es indításának állít emléket. Itt található többek között Szilárd Leó, Teller Ede, Neumann János és Kálmán Tódor mellszobra is, akik valamilyen módon mind kötődnek az atomreaktorok megalkotásához. De itt található annak a Marx Györgynek is a mellszobra, akinek a vezetésével először jártam a Paksi Atomerőmű területén. Marx György Kossuth-díjas fizikus és tanár, az atomfizika és atomenergia magyarországi szószólója, a leptontöltés megmaradásának felismerője oktatta nekünk az atomfizika tantárgyat az egyetemen. A másik pedig, hogy a reaktortér 33 méter magasan lévő látogatóablakából láhattuk, hogy a hármas blokk reaktorkupolája nyitott és rajta a rakodó gép éppen dolgozott: a reaktor mélyén éppen fűtőelemeket cseréltek.

Hogy mások számára mi volt emlékezetes, arra álljon most itt Kun Boglárka 11.a osztályos diákunk él-

ménybeszámolója:

Szerda reggel, a korai indulás és rakparton állás után megérkeztünk Paksra, a híres atomerőműhöz. A látogatóközponti kiállítás meglepően interaktív és szemléltető volt. Termelhettünk energiát szobabiciklizéssel, volt ködkamra -aminek az alkotott képét homály takarta- és a kiállítás végén lévő kvízt Alpár tanár úr segítségével több alkalommal is hibátlanul oldottuk meg, és ezért egy csoportfotóval ellátott oklevelet kaptunk.

Az erőműbe való belépés erősen ellenőrzött körülmények között zajlott, voltak biztonsági szakemberek, fémdektor, és a telefonunk beviteléről álmodni se merhettünk.

Kettes sorban járhattuk be a hatalmas területet, és az erőműben füldugókkal és sárga rohamsisakokkal felszerelve beléptünk a csövek, karok, gombok és tartályok világába. Ott egy rossz mozdulat miatt kiesett füldugó spontán halláskárosodással járt (kis túlzással).

Jártunk a filmekből ismert zöld, sok kapcsolós vezérszobában is.

Felmásztunk 33 méter magasra, hogy megpillanthassuk magát a reaktort, ami körül rejtélyes gépek és még rejtélyesebb fehér ruhás emberek dolgoztak. A rengeteg élmény mellett ez a kirándulás megmutatta, hogy az atomenergia nem az ördögtől való, és a benti biztonsági protokollokat megtapasztalva, biztosak lehetünk benne, hogy a termelés biztonságos, és hihetetlen luxust szolgáltat nekünk.

Kun Boglárka és Ferenczi Alpár

Techcsajok

Május 15-én Alpár tanár úr vezetésével néhány lánnyal a 8. évfolyamból elmentünk a Techcsajok rendezvénysorozat budapesti rendezvényére. A Techcsajok lényege az volt, hogy a lányokkal is megszerettség az informatikával, fizikával, kémiával és matematikával kapcsolatos szakmákat. Mint egy pályaaorientációs nap. Tudom, nagyon unalmasan hangzik, ezért lehet, most azt fontolgatod, hogy abba hagyod az olvasást. Hidd el, nyugodtan tovább-

olvashatod. Szóval, amikor esőtől ázva megérkeztünk, és benéztünk az ablakon, mindenhol asztalok voltak, mindenféle cégek lógóival, kiírásaival, közepén pedig egy nagy színpad! Leültünk a tornacsarnok nézőterére, és megláttuk Szujó Zoltánt a színpadon (a Forma-1 műsorvezetőjeként ismerhetitek). Zoltán olyan nőkkel beszélgetett, akik sok mindent elértek már az informatika és kémia világában, és buzdítottak minket arra, hogy mi, lányok is ugyan-

ennyit, sőt többet érjünk el. Ezek után elengedtek minket az asztalok közé, ahol többek között hajfésztéket kreáltunk, slime-ot kevertünk, sminket készítettünk, és bicikli segítségével sütöttünk palacsintát. Mindenfélét kipróbálhattunk, és közben feladatokat oldhattunk meg. És aminek a legjobban örültünk, ajándékokat lehetett kapni! Akkor döbrentünk meg leginkább, mikor egy kérdőív kitöltése után megkérdezték tőlünk, hogy fülhallgatót vagy selfie botot kérünk ajándékba. A rendezvény legvégén a tombo-

la következett, ahol a főnyeremény egy női bicikli volt. Közösen szurkoltunk, hogy Alpár tanár úr (habár már nincs copfja) nyerje meg a főnyereményt, de sajnos a próbálkozásunk nem járt sikerrel...

Lényeg a lényeg, sok ajándékkal és élményekkel tértünk haza. A 21. század a nők évszázada, nekem elhíhetitek!

Dunai Tímea

A Fenntarthatósági témahét kapcsán Róka András is vendégünk volt. Az égésről, a gyertyáról és az önfenntartó folyamatokról tartott kísérletekkel illusztrált előadást.

„Pályám során mindvégig arra törekedtem, hogy a különböző kutatási területeken megszerzett-felfedezett (reakciókinetikai, biofizikai, mikrobiológiai, sugárdozimetriai, tudománytörténeti és elektrokémiai) ismereteimet szintetizálva építsem be a tanárképzésbe, tanártovábbképzésbe, az egyetemi oktatásba, a különböző korosztályokhoz szóló természettudományos előadásokba, valamint a középiskolai tanulmányi versenyekbe. A klasszikus és a modern fizika és kémia, valamint a tudománytörténet szintéziseképpen ismertetem meg a fogalmak fejlődéstörténetét, az alapvető törvények anyagszerkezeti hátterét. A biológiai, technikai, technológiai, környezetvédelmi és olykor társadalmi vetületekkel kiegészített fizikai-kémia pedig bemutatja a folya-

matok-tudományok egymásra épülését-építését, egyúttal bebizonyítja az ismeretek sokoldalú hasznosíthatóságát, és nem utolsósorban életszerűvé alakítja a tananyagot.” dr. Róka András ELTE TTK Kémiai Intézet, főiskolai docens

Szakács Erzsébet

Informatikai sikerek

Kiemelkedő tehetségek: ötödikesek, hatodikosok, hetedikesek, nyolcadikosok, kilencedi-kesek, tízedikesek, tizenegyedikesek, végzősök. Mind különbözőek, mégis összeköti őket az iskola iránti elkötelezettségük, illetve kiemelkedően eredményes, időnként erőn felüli munkájuk. Örömmel és büszkén mesélünk róluk. Büszkeségeink az informatika területén országos és regionális versenyeredményeken elért eredményeikkel népszerűsítik az informatika tudományterületét, pozitív példaképekként ösztönzik a diákokat – lányokat és fiúkat egyaránt – arra, hogy bátran vállalkozzanak az egyéni és csapatversenyekre, megmérettetésekre.

Tanulóink az elmúlt időszakban számos versenyen szerepeltek eredményesen, melyekből a teljesség igénye nélkül szemezgettünk.

A nagygymnáziumból kiemelnénk Tóth Johanna Esztert (12.a), Veszelyi Bence Balázst (12.b) és Szimilkó Virágot (11.b), akik az OKTV-n Alkalmazói kategóriában, a Református iskolák országos versenyén, valamint a Fővárosi Informatika Alkalmazói Versenyen mutatták meg tehetségüket, míg Székely Bendegúz (10.b) és Vörös Vilmos (9.b) a programozás területén jeleskedett.

A kisgimnázium tanulói közül kiemelkednek a nyolcadikosok, akik a Nemes Tihamér Országos Informatika Tanulmányi Versenyen csillogtatták meg tudásukat. Kotró Nóra (8.b) 2. helyezett, míg Bor Klára Éva (8.b) 9. helyezett lett. Szintén döntős eredménnyel említhetjük még Pánczél Noémi Vandát (8.b), Gaszner Katát (8.b), Czender Dánielt (8.b), akik követendő példának tartják a nagygyimnáziumi eredményeket. A sort Dragon Dominikkal (6.a) zárjuk, aki a Logo programozásban jeleskedve országos 2. helyezett címmel büszkélkedhet. Gratulálunk a tanulóknak, s további szép eredményeket, jó munkát kívánunk! Felkészítő tanáraik: Hidvégi Eszter, Csesznákné Nagy Katalin

Hidvégi Eszter

A Kővirág 6 TVSzK látogatása a budakalászi Gyógynövénykutató Intézet fűvészkertjében

Helytörténeti vetélkedő

A 2017-2018-as tanévben Szentendre nyolc általános iskolájának diákcsoportjai az „Eleven örökség” helytörténeti vetélkedőn vesznek részt. A Szentendrei Református Gimnáziumból, a hetedik évfolyamból kilenc tanuló vesz részt a versenysorozatban:

7. a: Sziva Hanna, Bródi Barnabás, Kákai Ákos, Márton Zsófia, Pitvarosi Jázmin, Gorda Domokos, Tasnádi Emma

7.b: Zsarnovszky Csaba, Németh-László Bendegúz

A verseny tematikájában szerepel az önkormányzatosság, Szentendre művészete, várostörténete. Fotókat is kell készíteni „Ezért szeretek Szentendrén élni” címmel. Diákjaink megismerkednek közelebbről a hivatali ügyintézés, interjút készíthetnek Gyürk Dorottya kulturális alpolgármesterrel, és még egy szimulált választást is végigkövettek bizottsági tagként és szavazóként egyaránt. A vetélkedősorozat májusban zárul le gála műsorral, ahol az eredményeket is megtudhatják.

A DPR élén – Árki Imre

Idén januárban megüresedett a DPR elnöki pozíció. Kezdetben nem igazán gondolkodtam rajta, de miután többen is mondták, hogy induljak, elkezdtem komolyabban fontolóra venni ezt a lehetőséget.. Nehéz döntés volt, mert bennem az volt, hogy nem igazán tudnék érdemi dolgokban változást elérni, de ott volt bennem az érzés, hogy meg kell próbálnom. Végül a tenni akarás, tanáraink és osztálytársaim meggyőztek, hogy vállaljam el.

Rövidtávú programomnak a menza reformját tűztem ki, ugyanis sok nagyétkű osztálytársammal együtt úgy éreztük, hogy sem a rendelkezésre álló idő, sem az étel, azon belül főként a hús mennyisége nem elegendő. Az utóbbin persze nem lehet csak úgy változtatni, a céloom a probléma felismerése volt, minden esetre már szinte védjeggyemmé vált a 85 grammos hús, ami hiába vastag, ha kicsi. Az időkeret kiszélesítésére az asztalonkénti imádkozás volt az ötletem, amely sikeresen meg is valósult, ezzel kis extra időt nyerve az étkezéshez. Jeleztem továbbá az igényt egy harmadik mikróra az ebédlőben, hogy a szünetben elkerüljük a hosszú sorokat. A kérést Igazgató úr teljesítette is.

Jelenleg azon vagyok, hogy a nyári melegben ne kelljen a köpenytől szenvedni, és ezzel kapcsolatban egy konszenzusos megoldáson gondolkodom.

Természetesen a régóta visszatérő kívánságokat sem szeretném elvetni, viszont más megközelítésből szeretném újragondolni: ilyen például az iskolai büfé.

Köszönöm a diákság bizalmát, melyet munkámmal szeretnék meghálálni!

Remélem sikeres évnak nézünk elébe.

Árki Imre

A Pici Pénzügyi Pockok

Pici Pénzügyi Pockok csapatnévvel indultunk el a Casesolvers által megrendezett CasePénz nevű esetmegoldó versenyen, Pierson-Bartel Róbert, Szabó Richárd és Zeller András. A Casesolvers egy problémamegoldó tréningeket, versenyeket és előadásokat szervező magyar cég, melynek idén több versenyén is részt vettünk. Ezek a versenyek nem az iskolában megtanult tananyagot kéri számon, hanem a való életből vett esetekkel, pénzügyi problémákkal szembesítik a középiskolás csapatokat, ahol elsősorban a kreativitásuk és problémamegoldó képességük megmutatása és fejlesztése a cél. A CasePénz egy ilyen pénzügyi ismereten alapuló verseny, és a csapatunk az első online forduló után meghívást kapott a döntőre. A döntőben egy konkrét esetet kellett megoldanunk, ki kellett dolgoznunk a készpénzmentes középiskola koncepcióját, és megoldásunkat

szakmai zsűri előtt prezentáltuk. A versenyre egy hasznos videó tréninggel tudtunk felkészülni, melyben megtanultuk, hogyan lehet egy ilyen ötletet előadni, hogyan kell egy profi prezentációt készíteni, és például hogyan érdemes egy megoldandó problémához kockázatelemzést csinálni úgy, hogy amellet érvelni tudjunk, és ne ütközzünk ellentmondásokba. Csapatunkkal országos második helyezést értünk el, és a számos értékes jutalom mellett az előadás terén nyert értékes tapasztalattal és a problémamegoldó képességünk fejlesztésével gazdagodtunk. Szereztünk ilyen versenyeken részt venni, mert tényleg a kreativitás a mérvadó, az ötlet innovatívása a cél, és nem melleleg hasznos ismeretekre értékes nyeményekre tehetünk szert.

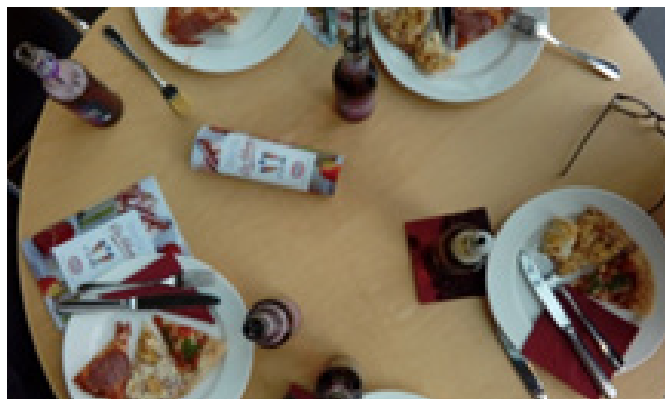
Szabó Richárd

Németországban

Mikor elvállaltam, hogy írok a Németországban töltött egy hétről, nem hittem, hogy ilyen nehéz lesz. Órákig ültem a villogó kurzort nézve, miközben azon gondolkodtam, hogyan is írhatnék tizenöt ember nevében. Ezért néhány tizedikest megkértem, hogy segítsenek. Frappáns gondolataikkal sokat segítettek nekem, azonban még mindig nem tudtam, mivel kezdjek. Újra és újra átolvastam a többiek véleményét. Mind különböző volt. Senki nem írta ugyanazt, éppen ezért nem volt könnyű összefüggő szöveget alkotnom szavaikból.

De végül megtaláltam a közös pontot: mindenki csak pozitívumokat mondott. Úgy érzem, ez mindent elárul. A németek nagyon kedvesek, viccesek, és rendkívül segítőkészek voltak. Azt hiszem, mindenkinek sikerült összebarátkoznia cserediákjával, ugyanis vitathatatlanul jó közösséget alkottunk. Mindannyian élvezték egymás társaságát, a vendéglátó családok is hihetetlen aranyosak voltak, és a legnagyobb lelkesedéssel fogadtak minket. Biztosan vannak olyanok, akik a 'német' szó hallatán precíz, sótlan, szigorú arcú embereket képzelnek maguk elé, hibátlanul vasalt öltönyben. Mi ennek éppen ellenkezőjét tapasztaltuk. Olyan voltak, mint a nagymamák: ha nem volt étel a kezében, megkérdezték éhes vagy-e. Ebből kifolyólag tíz kilókat híztunk a héten, és a Dr. Oetker gyárban tett látogatás erre csak rá tett egy lapáttal. „A Dr. Oetker- porok mindenre képesek” Ezt az egyik tizedikes mondta, és abszolút igaz. Maga az épület nagyon modern, közel sem egy múzeum, de figyelemre méltó és komoly hely. A hölgy, aki a csoportunkat vezette, nagyon lelkesen mesélt, élmény volt hallgatni. Gyakran feltette a kérdést, hogy éhesek vagyunk-e, és mivel nekünk eszünkbe se jutott nemet mondani, körbevezetés alatt, és utána is ettünk. Örültem jó, ugyanakkor fárasztó nap volt.

Ez a látogatás volt az egyik legjobb a rengeteg program közül. Az összesről sajnos nem mesélhetek, mert akkor egy regény nyit írnék, ezért még egyet szeretnék kiemelni. Ez pedig a „Grenzenlos” (azaz Határtalan) nevű kalandpark. Különlegessége, hogy van egy része a pályának, amin kerekesszékekkel is végig lehet menni (ez egyébként a diákcsereprogram témájához, a felelősségvállaláshoz kapcsolódik), amit két 10/B-s fiú meg is tett. És ha már kiemeltük őket, mindenképp meg kell említenem két lányt is, akik észveszejtő dolgok tettek. Volt ugyanis a kalandparkban egy magas fa oszlop, amire fel lehetett mászni, majd leugrani. Ez az oszlop a semmi közepén állt, és oldalt fémek álltak ki belőle, melyeken fel lehetett mászni, majd tetszőleges magasságból leugrani. A két lány, akiket az előbb említettem, teljesen felmásztak, majd a tetején, fel-

álltak. Magyarok közül csak ez a két lány tudta ezt megtenni. En nagyon büszke vagyok rájuk. Persze volt egy kötél az ugrón, amit az egyik ott dolgozó férfi tartott, hogy a bátor vállalkozók lehetőleg ne csapódjanak a földre. Fantasztikus élmény volt. Az ezt követő program ennél kicsit nyugodtabb volt, ugyanis egy biopfarmon az egészséges étrendről beszéltek nekünk. Ez önmagában nem lett volna rossz, de kis csalódás ért minket, amikor közölték velünk, hogy húsmentes ebédet kapunk. (Ezt harminc tizenévesnek, akik több óra mászáson voltak túl, nehéz volt elfogadni. :-)

Visszaindulásunk napján még volt egy utolsó beszélgetés, ahol értékeltük az elmúlt hetet. Igazából mindenki sok szép és szívhez szóló dolgot mondott, de a nehéz része nem ez volt. Bár én már ennél a résznél meghatódtam, a búcsú sokkal de sokkal nehezebb volt. Sose hittem volna, hogy egy hét alatt ilyen barátságok köttetnek. Nemcsak nagyon élveztük az utat, de rendkívül hasznos is volt. Ragadt ránk sok minden a nyelvből, önbizalmat kaptunk a beszédhez, és önállóbbak is lettünk. Tapasztalatokat és élményeket szereztünk, amikért mindenképp megérte részt venni ezen a diákcseren. Már eszméletlenül várjuk az októbert, hogy újra találkozunk, itt Magyarországon. Ha csak feleannyira élvezik majd az ittlétet, mint mi a Gütersloh-ban töltött napokat, az már nagyon jó kiindulópont lesz.

Elter Luca, 9.b

Egy hét Németországban

A német cserediák program számomra — és minden valószínűséggel a többi diák számára is — egy óriási lehetőség és kaland. Lehetőség természetesen elsősorban a nyelvtanulásra, de kapcsolatépítésre, utazásra, élmények és tapasztalatok gyűjtésére és önmagunk egyfajta próbatételére is.

Figyelmet fektettek arra a szervezők, hogy ne véletlenszerűen hozzanak össze a cserediák-partnerünkkel, hanem a közös érdeklődési területeket figyelembe véve osztottak be minket. Az én esetemben ez különösen jól sikerült, aminek nagyon örülök. Mindenképp hasznos volt, hogy a németországi látogatás előtt pár héttel már felvettük a kapcsolatot a partnerünkkel.

Mindannyian izgatottan vágtunk neki az útnak, és többekben ott volt a félelem, hogy mi lesz, ha nem tudnak majd odakint boldogulni a nyelvvvel, de semmi ok az aggodalomra, mind jól elboldogultunk. Bátran belevághattunk nehezebb mondatokba is, hiszen a vendéglátó családok, cserepartnerek és egymás támogatására és segítőkészségére mindig számíthattunk.

Kint tartózkodásunk április 11-től 18-ig tartott.

A repülőút teljesen rendben lezajlott, csak páran sípoltak be az ellenőrzésen. Ezután még több közlekedési eszközt (a skytrain volt a legjobb) használatba véve eljutottunk úticélunkhoz: Gütersloh-hoz. Megérkezésünkkel közösen gyülekeztünk az iskolai menza előtt és várakoztunk a cserepartnereinkre és családjaikra. Egy kevésbé zökkenőmentes névsorolvasás következett. Nem mondanám, hogy teljesen gördülékenyen, helyesen és érthetően, de végül az összes magyar név felolvasásra került.

Rengeteg nagyon jó programon vettünk részt, például a Dr. Oetker gyár látogatásán, kalandpark, tekézés, ifjúsági parlament, kastély-és várlátogatás, biofarm, stb. Külön kiemelném az éttermeket. Ezen kívül voltak úgynevezett workshopok is, melyeken a csereprogram témáját, („Felelősségvállalás magamért, érted és Európáért”) dolgoztuk fel. Ezen belül voltak az elején ismerkedős játékok és feladatok, majd plakátkészítés, óriás Európa-kirakózás, előadások a természetvédelemmel kapcsolatban. Sok szabadidőnk volt, ami alatt azért el kellett végeznünk egy-két könnyebb feladatot, pl. megkérdezni sétáló embereket az utcán a felelősségvállalással kapcsolatban.

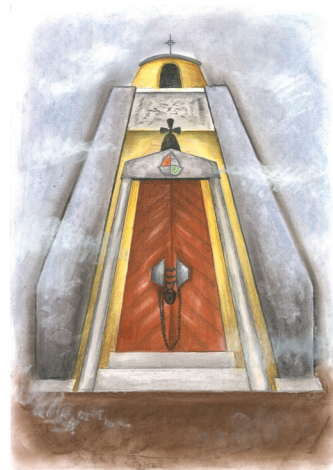
Ez alatt az egy hét alatt egyre szorosabbra fűztük a kapcsolatot mind a magyar, mind a német diákokkal. Összesen 30 tanuló vett részt a csereprogramban, és hatalmas köszönettel tartozunk azoknak a tanárnőknek, akik lebonyolították az egészet. Örülök az ott kötött barátságoknak, fantasztikus élményeknek, nyelvtudásom fejlődésének és még egyéb jó dolgoknak. Sokan fájó szívvel hagytuk magunk mögött Németországot, újdonsült német barátainkat, a német menzát és az egész hetet. Mindannyiunk számára pozitív élmény volt ez a nyolc nap, és izgatottan várjuk az októberi folytatást, amikor a partnereink látogatnak el hozzánk.

Az én véleményem az, hogy mindenképp megéri belevágni egy ilyen csereprogramba. Szeretnék biztatni mindenkit, akinek lehetősége van rá, éljen vele!

Kákonyi Éva, 9.b

Képmutatók - Tirol Zsófi 11.a

Képmutatók - Lévai Leticia 10. a

Utazási iroda projekt

Erm Emil

Jó volt, mert egy csomó érdekességet megtanulhattam és egy kicsit megismerhettem Indonéziát. Azt bánom, hogy nagyon sok szabadidőmet elvettem, plusz pár csapattársam nem dolgozott, ami még nehezebbé tette a munkát. Összességében tetszett a projekt (főleg az ételek miatt), 8.-ban is szívesen megcsinálnám.

Simon Péter

Azért volt jó, mert csapatban dolgoztunk, játékosan és egész évben ezzel foglalkoztunk. De van egy tanulság: NE MINDENT AZ UTOLSÓ PILLANTRA HAGYJ! És ha sok ideig nem kaptok feladatot nyaggassátok Teréz vagy Hajnalka tanárnőt!

Péterfy Simon

Nagyon jó feladatnak találtam ezt a projektet. Nagyon jó, hogy a feladatnak köszönhetően jóba lettem pár csapattársammal. Hasznos volt, mert máskor már majd tudok szervezni egy utazást. Jó lenne, ha több ilyen feladat lenne és mindig más-más csapattárral megpróbálni egy ilyen feladatot teljesíteni. Nagyon jó csapatépítő „kis” training volt.

Weinstock Vince

Ez a módszer sokkal jobb lett, mert utazást tudsz magadnak szervezni. Sokkal több a tudásom. Nem volt rossz. Nagyon tetszett nekem. A határidők jók voltak, mert sok idő volt.

Hoppál Ilona Cicelle

Ez a projektfeladat egyfelől az ismeretszerzés, másfelől a csapatmunka miatt volt jó, segítségével beleélhettük magunkat egy átlagos/rendes cég szerepébe. Mint mindenki szerint, szerintem is a határidők voltak kissé szűkösek, de ilyesmi bármikor előfordulhat élesben is, szóval nem árt, ha ilyen eshetőségre is felkészülünk. Néha nehéz volt egy csapattárral együtt dolgozni, de végül nagy nehezen sikerült megegyeznünk. Szinte minden szempontból hasznos volt, én nem érzem azt, hogy majd ilyennel szeretnék foglalkozni felnőttkoromban, de izgalmas volt.

Szilas Petra Mária

Szerintem ez a projekt nagyon ötletes volt, Részletesebben inkább egy országot ismerhettem meg, de erről az országról olyan hasznos információkat tudhattam meg, amelyek egy tankönyvben nem feltétlenül jelentek volna meg. Nagyon tetszett ez

a program, mert, ha legközelebb vagy bármikor az életem során utazást kell majd szerveznem Indiába vagy akár máshova, sokkal könnyebb lesz. Nagyon jó tapasztalatszerzési lehetőség volt. A csapattagokkal az együttműködés számomra nem jelentett problémát, de, ha én lettem volna a csapatkapitány, valószínűleg sokkal nehezebb lett volna. A határidők megjelenítése, közlése történhetett volna hamarabb is. Természetesen sokszor kétségbeestem, vagy problémát jelentett a mindenféle megbízható honlapok megtalálása, De könnyen lehet, hogy ezzel csak én voltam így. Egy ilyen utazást összeállítani igazán nehéz feladat, de örülök, hogy szembesülhettem vele. Örökéletre hasznos tapasztalatokat szereztem.

Merkl Henriett

Szerintem az volt az egészben a jó, hogy az egész csapatot az elejétől a végéig egyben tartotta. Megtaláltuk az összhangot azokkal, akikkel eddig esetleg nem beszéltünk annyira, velük is jóba lettünk. A feladat során rengeteg olyan dologgal szembesülhettünk, amit eddig nem tapasztalhattunk. Új helyekkel találkozhattunk és megtudtuk milyen ez az úgy-mond munka, átérezhettük a feladattal kapcsolatos élményeket és nehézségeket is. Szerintem csak az idő miatt volt rossz. Sok más dolgunk is volt és nehéz volt időt fordítani erre. De a végén ez is megoldódott. Annyiban volt nehéz, hogy nem annyira értettünk ezekhez a dolgokhoz. Szerencsére kaptunk segítséget és egész jól sikerült. Az nagyon hasznos volt, hogy sok mindent megtanultunk Ázsia-óról, kicsit másképp, mint ahogyan azt megszoktuk. A csapat szempontjából pedig az összetartás vált igazán hasznunkra.

Tóth Édua Zita

Első ránézésre mindenképpen csak rosszat tudtam volna mondani róla. Rengeteg pluszba belefektetett munkára volt szükség, általában nem tudtam az órán haladni a feladatokkal és mindig otthon kellett egy csomót dolgoznom. Volt amikor nagyon nehéz volt összetartani a csapatot, nyüstölni kellett az embereket, hogy megcsinálják a feladatukat. Sokszor úgy tűnt, csak a gond van vele. Nehéz volt, mert nem volt elegendő ismeretem ahhoz, hogy én egy ilyen komoly és összetett utazást létrehozjak pár velem egy (tudási) szinten lévő társsal együtt. Utólag látok olyan dolgokat benne, amiknek mégis volt értelme. Sok mindenről képet kaptam (utazás menete, szakszavak, pénzügyi dolgok, hivatalos iratok kinézete...). Amikor a csapattársaim segítettek és ötleteltek

vagy valamit nagyon szuperül megcsináltak, az nagyon jó élmény volt. Úgy érzem nem lett ez által annyi ismeretem Ázsiáról, mintha órán vettük volna és nem mindent tartok hasznosnak azokból az információkból, amit arról az egyetlen országról (Indonéziáról) megtudtam.

Kapi Kincső

Azért volt hasznos ez a utazási irodás projekt, mert így tüzetesebben megtudtuk ismerni Ázsiát, azon belül is (mi) Kínát, mint hogyha tankönyvből olvastuk volna, mert egy kicsit mi is belecsöppentünk egy utazás megszervezésébe és kicsit más szemmel nézhettük az országot, amit kaptunk és a tananyagot. Jó volt még, hogy a csapatmunka miatt „összekényszerült” a csapat (de jó értelemben persze) és sokkal jobban megismerhettük egymást, megtudtuk, hogy ki miben erős és, hogy mire képes. Én személy szerint csak egy embert ismertem kicsit jobban a csapatból, de a projekt miatt több időt töltöttünk, és jobban összekovácsolódhattunk. Az is nagyon tetszett, hogy én nagyon-nagyon szeretem Kínát, és mi pont azt húztuk, így már voltfogalmam a témáról és talán szívesebben is dolgoztam fel a témát, mint hogyha mondjuk Indiát húztuk volna. Hátrányosság csak annyi volt, hogy rengeteg időt elvett, emiatt viszont le kellett mondanom néhány különóránkról, de ez annyira nem zavart. A csapatválogatás is kicsit érdekes volt, mert sokan kerültek egy csapatba olyanok, akik kevésbé aktívak, és sokan kerültek egybe, akik nagyon szorgalmasak, de így legalább mindenki kénytelen volt beleadni mindent a csapat érdekében.

Szilágyi Zsófia (07)

A dolgozat készítése közben nagyon sokat tanultam az országról, széleskörű, átfogó képet kaptam róla. Az alapító okirat nekem kicsit furcsa volt, korainak gondoltam, még még szükségem lett volna háttértudáshoz, ahhoz, hogy tényleg önállóan, a csapattal, felnőtt segítsége nélkül meg tudjam csinálni. Az utazást szívesen szerveztem, sokat tanultam belőle, most úgy érzem, hogy egy valós utazást is meg tudnék szervezni. A többiek által előadott programokból viszont nem tudtam jól informálódni, csak a nevezetességeket tudnám felsorolni, így utólag. Az nem tetszett, hogy voltak hetek, amikor semmit sem kellett csinálni, és voltak hetek, amikor minden szabadidőmet a projektre kellett fordítanom. Szerintem a határidők egy embernek nem lettek volna húzósak, de így, hogy 6 embert kellett összeegyeztetni, elég nehéz volt.

Zsarnowszky Csaba

Azért volt jó, mert bővebben megismerhettem Ázsiát, amikor majd én is megyek utazni egyszerűbb lesz megszervezni ezekkel az ismeretekkel, amiket most megszereztem. Talán annyi rossz volt benne, hogy a határidők jelzése lehetett volna egy kicsit gyorsabb és tisztább.

Balogh Andor

Az volt benne a jó, hogy könnyebben meg tudjuk jegyezni, mert nem csak bemagoljuk, hanem játékosan tanuljuk meg. Az is jó volt benne, hogy közelebb hozott ezzel a társainkhoz és közben sokat tanultam és még játékos is volt. A rossz az volt benne, hogy mostanában időhiányban voltam és nem jött jól még egy dolog, de így is élveztem.

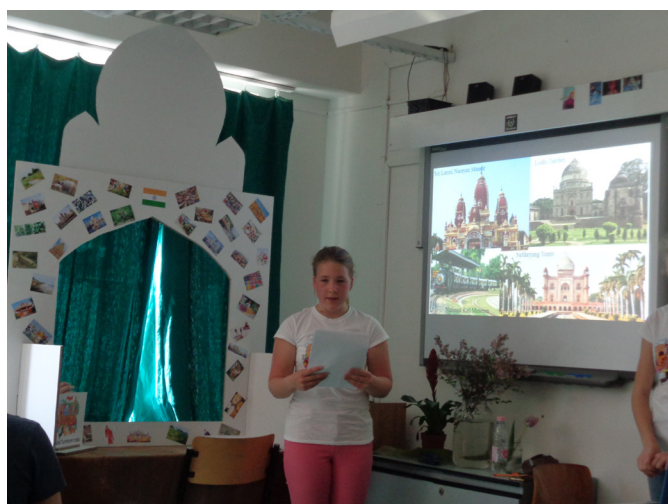
Az 5.a osztály kirándulása a Bükkös patakhoz

Május 8-án, kedden a Bükkös patakhoz kirándultunk. Madárcsiripelést és a patak csobogását hallgatva sétáltunk végig a parton. Megpihentünk egy játszótérnél, ahol mindenki kijátszhatta magát. Nagyon élveztük! Végül egy kicsit csendesebb részen telepedtünk le és a tanárnők által kiosztott feladatokat oldottuk meg. Nagyon sok érdekes feladatot kaptunk, mint például kérészfajokat és más vízi állatokat halásztunk ki a vízből. A növényeket még mikroszkóp alatt is megvizsgáltuk! Ebből sokat tanultunk, például azt, hogy nem kell messze menni azért, hogy a természet szépségeit megcsodálhassuk.

Kucsera Emese 5.a

Utazási iroda projekt

Főszerkesztő: Kulcsár Márta **Olvasó-főszerkesztő:** Kulcsár Márta **Felelős kiadó:** Földi János igazgató

Aktuális számunk szerzői: Harmathy Andrásné, Ferenczi Alpár, Hidvegi Eszter, Szakács Erzsébet, Árki Imre, Dunai Tímea, Elter Luca, Kákonyi Éva, Kucsera Emese, Kun Boglárka, Pierson-Bartel Róbert, Szabó Richárd, Zeller András.

Fotó: Ferenczi Alpár és mások **Tördelés-technika:** Tiba Csaba